

„Primorec“

izhaja vsakih štirinajst dni
vsak drugi torek in stane
po pošti ali na dom pošiljan
za celo leto **80 kr.**; za
tuje (drž. več poštni stroški.

„Soča“ z „Gosp.
Listom“ in „Primor-
cem“ stane na leto 5 gld.
20 kr. — Uredništvo in
upravnništvo je v Gosposki
ulici št. 9

Primorec

Oglasi

se plačujejo za tristopno
petit-vrsto:

enkrat . . . 8 kr.

dvakrat . . . 14 „

trikrat . . . 18 „

večkrat po pogodbi.

Vsa plačila vrše se na-
prej. — Posamične številke
se prodajajo po 3 kr.

Rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik A. Gabršček. — Tiska „Goriška tiskarna“ A. Gabršček (odgovoren Josip Krmpotić).

„Knjižnica za mladino“!

Izšel je že 3. snopič te prekoristne
knjižnice, katero je ustanovila učiteljska „Za-
veza“. Vsi listi močno hválijo to podjetje.
Cena je neverjetno nizka! Trdovezani, 6
pol obsežni snopiči stanejo naročnike le po
15 kr.; nenaročniki jih morajo kupovati po
20 kr. Celoletna naročnina za 12 snop. znaša
le 1 gld. 80 kr.

Tretji snopič prinaša basni in pesmi
za otroke iz peresa širokoznane pesnika
g. prof. A. Funteka. Kakó mično berilo
za našo mladino so te pesmice, razvidijo
častiti čitatelji iz par njih, katere ponatis-
nemo za vzgled in v vspodbudo novemu
naročevanju.

Neoprezni deček.

Mati rekli so Jernejcu:

«V kočjo stopi k teti stari,

Pa oprezno ji ponesi

Nekaj jajec v tej košari.

Ko pa prideš k ozki brvi

Čez potoček sredi vasi,

Pazi, da ne bo kaj škode,

Čeznjo hodi mi počasi».

Košek vzame rad Jernejec,

Stopa v kočjo k teti stari,

Da v darilo bi prinesel

Nekaj jajec ji v košari.

V mislih šteje, kaj mu teta

Dá v plačilo, kaj v darilo;

Kdo vé, morda bo le nekaj,

Kdo vé, morda bo obilo!

Zdaj doide malo Barbko

In Marinko prav ob brvi;

Kaj za njima bi ostajal?

Moški gré čez vodo prvi.

Moški steče — toda groza!

Kdo mu plača tako škodo?

Na mostiči se spotakne

In košara zdrsne v vodo!

Zdrsne v vodo! Oh, Jernejec,

To samó Bogá zahvali,

Da za roko sta, za glavo

Znanki te prestregli mali.

Kaj bi jokal? Košek vzemi

In nikar ne kriči jezen!

Kaj bi vzdihaj? Mater slušaj,

Pa ne bodi neoprezen!

Vesela godba

Boben bobna: «Rom, tom, tom!»

Tu postojmo s svojim psom.

Pes seveda nič ne gode,

A zvestó poslušal bode;

Čul trobento bode glasno,

Čul piščali pesem krasno.

Kaj ne bil bi pes vesel,

Ko še boben bode pel?

Matijec, ti na boben

Najbolj tolči si sposoben;

Markec, ti na piščal piskaj.

Blaž, s trobento vmes pritiskaj.

Kaj hitite? Le počasno.

Ne pretiho, ne preglasno!

Blažek, ta že dobro trobi,

Trobi, kakor se spodobi,

I Matijec vrlo bobna,

Da je godba kaj spodobna,

Markcu pa se kár ne dá,

Markec piskati ne zná.

Vrhu vsega pes pričinja,

Pes pričinja, nič ne jenja —

Pa vidvá še bolj godita,

Še krepkeje pritisnita,

Gromovito, kar se dá:

Rom, tom, tom, trará, trará! —

Mráz beží.

Sneg kopni ti pod nogami,

Zimski mráz, ko greš od nas;

Ej, kakó ne znal bi z nami,

Da je tu pomladni čas?

Ptičji rod se glasi z vej:

«Pómlad je, juhej, juhej!»

Zvonček beli spet pozvanja:

«Vstani, vrt in log, iz spanja!»

Rahel veter veje spet;

«Pómlad je prišla na svet» —

Pómlad lepa, Bog te sprimi,

Hudo bilo je pozimi! —

Ti nabiraš svoj obraz,

Pa le pojdi dalje, mráz,

Glej, za tabo solnce sije,

Solnce sije, zvonček klije,

Tu te mladi dan kropi,

Ti pa nimaš nič moči.

Hej, da moreš kaj storiti,

Kaj bi hotel pač zvršiti?

Grič cvetó in log in vrt,

Kaj bi te ne mučil srd,

Ko zagnjen v temno haljo

Greš odtod v neznano daljo?

A le pojdi, mráz, odtod,

Svet slavi pomladni god;

Vemo pač, da zopet prideš,

A veseli smo, da ideš!

Pózor, četa!

Blaž sosedov osla jaše,

Blaž krdelo vodi naše:

«Hitro stopaj, moja četa,

Krepka četa mladoleta,

Tu na levo, tod na desno,

Pógled jasen, lice resno;

V zrak visoko sablje tenke,

Kole kvišku in svinčenke,

Da sovražnik se prestraši,

Ko vojaki grédo naši!

Kaj počenjaš, osel sivec,

Osel sivec nagajivec?

Saj te res ne bodem prosil,

Da bi me na sebi nosil,

Ti nam vselej daješ posla —

Bobnar Tonče, primi osla!

Bodi z lepo, bodi z grdo,

Glavo bode sklonil trdo

In da bode hodil lože,

Primi tudi ti ga, Jože!

Leno stopam, nečem reči,

Da bi hotel bolje teči,

Pa že to nam dosti bodi,

Da le hoče, da le hodi!

Pózor, četa! V zrak zastavo,

V zrak zastavo, kvišku glavo,

Góri tudi sablje tenke,

Kole močne in svinčenke,

Da sovražnik se prestraši,

Ko vojaki grédo naši!

Hoj, Martinek, stopaj točno,

Trup vzravnaj, Pavle, odločno;

Naj se čudi, kdor nas vidi,

Pozor torej, četa idi! —

Četa idi v daljne kraje,

Koder zlato solnce vstaje;

Četa idi v bela mesta,

Kamor vodi gladka cesta;

Četa idi kamorkoli,

Idi vkreber, idi doli;

Če veljá, na konec sveta

Stopaj, krepko! Pózor četa!»

Sv. Miklavž.

Vesel je naš otroški rod,

Saj jutri je Miklavžev god,

Nocoj pa po navadi stari

Miklavž dajé nam mnoge stvári:

Fantičem sablje, bobne, puške,

Dekličem smokve, med in hruške,

Fantičem tudi še konjiče,

Vojake, tope in voziče,

A deklíce, te hočejo

Bolj puníce, ki jočejo.

Miklavž pač deco rad imá,

Da toliko stvarij nam dá!

Pa ta le, kdor je priden bil,

Nocoj dobode kaj daril,

Todà kogár nič prida ní,

Skelečo šibo le dobi.

Zatorej pridni vsi bodimo,

Da šibe hude ne dobimo,

Fantiči mi in vé dekleta

Spoštujmo mater in očeta!

Tedaj če kdo nastavi kaj,

Miklavž gotovo mu skriváj

Ponoči bode kaj prinesel,

Da ni krožnik kaj natresel.

**Prihodnja številka izide
veliko soboto 13. t. m. o
poldne.**

Goriške novice.

Laško uradovanje med Slovenci.

V Rihembergu tožil je Slovenec Slovenca. Tožitelja je zastopal dr. Marani iz Gorice, ki je vložil laško tožbo na sodišče v Ajdovščini. Sodišče je na to izdalo laške pozivnice k obravnavi. Toženec ni razumel vabila in ni prišel k obravnavi; zato je bil kontumaciran. — Toženec se pritoži proti razsodbi, češ, da laščina v ajdovskem okraju ni ne sodni ne običajni jezik, da vabila ni razumel itd., zato naj se začne tožba na novo. Ali višje deželno sodišče je izdalo odlok z dne 25. febr. 1895. št. 228. III., s katerim pritožbo odkloni, češ, da je naravnost izključeno, da v Rihembergu ni več ljudij, ki popolnoma umejo italijanski jezik.

Tako daleč sega predrznost laških odvetnikov, da celo v čisto slovenske okraje pošiljajo laške uloge. Po našem mnenju jih sodišča celo lahko zavrnejo, nikakor bi pa ne smela pravd laški nadaljevati, ker ondu laščina ni ne sodni ne okrajni jezik. Radovedni smo, ali bi podobno postopalo sodišče v Červinjanu, ako bi slovenski odvetniki ulagali tamkaj slovenske tožbe. To bi bilo kričanja o „slovenski drznosti“, a mi slovenske krotke dušice se povsod uklanjamo tujemu molohu!

Ženska podružnica družbe sv. C. in M. je imela v nedeljo ob 3. pop. občni zbor. Zbralo se je postavno število društvenic, katerim je načelnstvo podalo poročilo o delovanju v preteklem letu in račune za isto dobo. Poročilo objavi obširneje „Soča“. Tukaj omenjamo le, da je občni zbor sprejel s pohvalo na znanje poročilo odborovo. V novo načelnstvo so bile izvoljene sledeče dame: predsednica Matilda grofica Attems, namestnica gospa Marija dr. Tumova; blagajničarica gospa Ivanka Dekleva, njena namestnica gospa Amalija Drufovka; tajnica g.čna Ana Dougan, njena namestnica g.čna Lavoslava Koršič; odbornici gospi Marija Kancler in Marija Fajgelj. — Bivša požrtvovalna gospa predsednica Avgusta Šantel ni mogla več sprejeti te naloge, ker so se jej nakopičila domača opravila (gospa ima ob enem risarsko šolo in izdeluje razne slike, največ portrete); gospa Blažonova pa stanuje na kolodvoru, ki je precej oddaljen iz mesta, zato je tudi ona izprosila, da jo je občni zbor letos oprostil; gospa Kanclerjeva si pa po večletnem trudu kot denarničarica želi odduška, zato je tudi ona odložila vsaj za nekaj časa to čast.

Rodoljubnim gospem najsrčnejša hvala na njih velikem trudu v korist naše vrle ženske podružnice; sad njihovega plemenitega truda bo ovekovečen v poznih rodovih slovenskega življa v naši Gorici. — O pomiljenem odboru smo pa prepričani, da bo deloval z dosedanjim unetostjo za sveto stvar domovinsko. Dober uspeh mu je zagotovljen, kajti redke so naloge, katerih bi ne mogle rešiti njezne ženske roke. Mi možki smo za marsikaj preokorni, neukretni, nimamo pravega smisla, dočim so ženski razum, nježno srce, spretnost roke že ob sebi zagotovilo ugodnemu uspehu. V tem prepričanju zahvaljujemo one častite dame, ki so delovale pri podružnici že doslej, in vse skupaj pozdravljamo pri početku novega društvenega leta s prav presrečnim: Bog blagoslovi!

Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi!

A delo in trud Vam nebó blagoslovi!

„Zmerni“ župan goriški, dr. Venuti, je odpustil v dan 31. marca iz mestne službe osem slovenskih pometalcev in 10 slovenskih delavcev le radi tega, ker so — Slovenci. Deputacija odpuščenih Slovencev je bila večeraj pri gospodu grofu Alfredu Coroniju ter ga prosila pomoči s solzami v očeh. Gospod grof je peljal takoj deputacijo k gospodu dvornemu svetovalcu Boziziju ter ga opozoril, da se od Slovencev zahteva zmernosti in zatajevanja samega sebe, a kakó postopajo nasprotniki, kaže navedena deputacija. Gospod dvorni svetovalec je ugovarjal, češ, da je o tej zadevi že govoril z gospodom županom ter da se je ta izgovarjal, da deličniki niso za rabo. A odpustanci so v pričo gospoda dvornega svet-

nika izjavili, da služijo od 8 do 22 let magistratu in da ni bil nikdo njih kaznovan. Če kdo svoje dolžnosti ne izpolni pri magistratu, kaznuje se do trikrat v denarju, a potem se še le odpusti. Tega tu ni bilo; oni so bili odpuščeni le radi tega, ker so Slovenci.

Gospod grof Alfred Coronini je osebno se preskrbel, da se zmernost župana goriškega pokaže v pravem svitu tudi drugod; a Nj. ekselencija gospod grof Franc Coronini se sedaj pač uveri, kakošna so na Goriškem narodna nasprotstva. Res je pa, da so bili pripravljeni slovenski poslanci sodelovati v korist dežele goriške in blagor ljudstva neoziraje se na narodnost, a Pajer, dr. Verzeznassi in posebno pa „zmerni“ župan dr. Venuti izzivajo na nečuten način, kar mora dovesti do bojov, kakršnih Goriška ni še doživela. Nj. ekselencija naj le dobro preštudira ta novi čin dr. Venuti-ja!

Vsi Slovenci v deželi naj začno resno misliti na najodločnejši odpor proti laški sopirnosti. Vseh 145.000 Slovencev bo moralo stati kot jeden mož v borbi proti ošabnemu lahonstvu. — Rojaki: ne prestopajte pragov naših zagriženih nasprotnikov. Kdor je Slovenec, naj oznanjuje to geslo med narodom. Na delo! Posebno vi okoličani: Kaj dremate?!

Ulični pometalci. — Na drugem mestu poročamo, kakó velika nevarnost je grozila goriškemu italijanstvu od slovenskih brezovih metel uličnih pometalcev. Goriško italijanstvo je namreč takó viteško, da bi ga lahko z dvanajstimi metlami pognali iz mesta al di la del Piave. Zato je bilo treba odstraniti tako nevarnost in vzeti metle iz takó nevarnih rok. — Ali čujemo, da z merodajne strani so namignili dr. Venutiju, da je za italijanstvo goriškega mesta vendar preponizevalno, ako ga treba varovati celó pred metlami uličnih pometalcev, ki naj ostanejo tudi nadalje v svojih službah, katere vestno izvršujejo.

Furlanski tramvaj. — Furlanske občine podpisujejo doneske za zgradbo tega tramvaja. Mestni zastop goriški je brezplačno odstopil ves občinski svet, kateri bi se porabil, in obljubil več tisoč goldinarjev podpore. Na Dunaj pojde posebna deputacija, da izprosi državno podporo. Goriško mesto bodo zastopali Venuti, Kürner in Lenassi. — Goriški mestni očetje se strašno brigajo za furlanski tramvaj, ki ne bo imel kaj voziti, dočim ničesa ne stori za železnici po vipavski in soški dolini, ki edino rešite Gorico propada.

Veselica ženske podružnice sv. C. in M. — o kateri je obširno poročala zadnja „Soča“ — je dala 275 glđ 06 kr. dohodka. Od teh je podružnični odbor izročil 100 glđ. za „Slogina“ zavode.

Zadnja „Soča“ je na dveh krajih naglašala splošno željo, da bi ponavljali „Sne-guljčico“ po Veliki noči. Na to smo dobili tudi z dežele enake glasove, ki prosijo ponavljanje, češ, da k drugi predstavi pride mnogo rodoljubov tudi z dežele. Naj bi se moglo to zgoditi!

Mesto vstopnine k veselici so došli podružnici sledeči darovi:

Prijatelj gospoda Sivca 1 gl. — Gospa Pirjevec po gospej Drufovki 1 gl. 40 kr. — Gospod Franjo Šepič, trgovec v Rukavcu 3 gl. — Gospod Franjo Kastelic, stotnik 1 gl. — Gospod Čej Ivan 50 kr. — Gospod Orešec Franc, profesor 1 gl. — Preč. g. Milost Martin, župnik 1 gl. — Gosp. pl. Iljašević, major 5 gl. — Preč. g. Anton Hvalica, dekan 2 gl. — Gosp. Stermolč, poštni uradnik 1 gl. — Preč. g. Grča, župnik, Šempas 1 gl. — Gospod Leopold Bolko, velepos. 10 gl. — Gospa Rezi Trampuš 50 kr. — Gospodična Mankoč Ljudmila iz Trsta 2 gl. 50 kr. — Gospodična Lujiza pl. Baubela 1 gl. 50 kr. — Gosp. vitez Alojzij Bosizio, dvorni svetovalec, je izročil po g. ces. svet. Vodopivec 5 gl., ker je bil zadržan udeležiti se veselice radi bolezni svoje tašče. — Eminenca mons. Pavissich 1 gl. — Preč. g. Madon, župnik v pokoju 1 gl. — Gospa Hadolin 50 kr. — S. A. v G. 1 gl. — Gospod baron Andrej Winkler 2 glđ.

Presrečna hvala rodoljubnim gospem na tolikem daru za naše učne zavode!

Slovenščina v cerkvi. — Niže poročamo, kaj se je zgodilo pod dr. Baubelo s slovenskimi prepovedmi in petjem v cerkvi sv. Roka v Podturnu. Danes smo prejeli za „Sočo“ dopis od tamkaj, ki pripoveduje, kakó je sla deputacija slovenskih mož k župniku z zahtevo, naj ostane stari red v cerkvi. Dr. Baubela je pa dejal, da se vse suče in preminja na svetu, da zdaj slov. prepovedi niso več potrebne, ker zna laško vsak Slovenec, razun kake „none“.

Dopisnik je zeló užaljen nad takim odgovorom. „Ni v cerkvi nas več ne marajo“, pravi dalje, „tudi cerkev nam obrača hrbet. Zato naj se nihče ne bo čudil, če tudi mi drug za drugim itd.“ — ne moremo zapisati, kar sledi dalje. Dá, le takó dalje: kar sejete, to boste želi!

Brivec Merlo na Travniku je bil poklican k policiji, da se opraviči, zakaj je raztrgal slovenski lepak iz naše tiskarne. Izgovarjal se je, da je bil pod našim lepakom neki drug lepak, kateri je bil nalepljen istega dne. Denimo, da je to resnica, kar pa zanimamo, a uprašamo: Ali ima brivec Merlo pravico, da samovoljno raztrga lepak, ki ni njegov? Ta izgovor je piškav; zato pričakujemo, da redarstvo stori svojo dolžnost.

Naše kratko naznanilo je zadoščalo, da je veliko strank nakrat zapustilo Merla in šlo k drugim brivcem. Še le občutna gmotna škoda je streznila tega „uomo pulito“, kakor se je imenoval. Ustavil je tudi urednika na cesti, kateremu je opravičeval svoje dejanje in grozil mu, da bo uničenih tudi več slovenskih rodbin (?), ako pojde Merlova brivnica „in remengo“. Urednik seveda ni maral slišati njegovih lamentacij in razgovor je končal zeló rezko.

Dostavljamo: brivec Merlo naj se ne osmeli več ustavljati urednika na cesti, sicer se mu utegne pripetiti ono, kar je slišal ob koncu rezkega razgovora.

Nagajivost! — Na drugem mestu poročamo, kako stojimo z zahtevano slovensko šolo v Gorici. Ali čujte! V zadnji seji je sklenil mestni zastop, da se pritoži tudi proti tej odredbi ministerstva, dasi proti njej ni pripuščten nikak utok. S tem hočejo stvar le zavleči, da jim v 4 tednih ne bo še potreba ničesa storiti za ustanovitev slovenske štiri-razrednice. Tolika razposajenost zasluži, da bi jo z višjega mesta ostro zavrnil. — Vse kaže, da bodo morale višje oblasti same vzeti v roke izvršitev ukaza deželnega šolskega sveta, sicer ne bo ničesa napravljajal do prihodnjega šolskega leta.

Iz Bolea nam poročajo, da 25. marca po noči je zmrznil na poti iz Čezsoče v Bole Matija Kašča, ki je hodil v Čezsočo tajnikovat. Vračal se je opit; na sredi bolškega polja je obličal v snegu in po noči je zmrznil. Žalostna smrt.

Zamemba v cestnem nadzorstvu. — Z Bolea nam poročajo, da je g. Tomaž Mlekuž premeščen v Buje (Istra), a na njegovo mesto pride g. Lovrenc Mayer iz Buje.

V Kanalu so osnovali „Sadjarsko in vinarsko društvo“. Ustanovni zbor je bil na praznik sv. Jožefa, pri katerem so obširno govorili gg. M. Zega, R. Konjedic in E. Konjedic. Obširneje poročilo priobči prihodnja „Soča“. — Kaj pa s posojilnico? Tudi ta je zeló potrebna. Rodoljubi, na delo!

Tržne cene. — Kava Santos 152. 154, sandomingo 165, java 168, celjon 185, moka 196, sladkor 30, špeh 52 — 56, petrolj v sodu 18½, v zaboju 575, maslo surovo 75, kuhano 88. —

Moka št. 0 glđ. 12.80, I. 12.20, II. 11.80, III. 11.20, IV. 10.80, otrobi debele 6 — 8.70, drobne 5.50, turšica navadna 7.50 do 8, oves 7 do 7.50.

Listneca. — V zadnji listnici smo naznanili nekemu dopisniku iz Medane, da ne sprejememo njegovega dopisa, ker je preveč oseben. — Pozneje smo se prepričali, da so bile neutemeljene njegove pritožbe proti županu g. Torošu, o katerem smo

rekli, da je bil vedno čistan naroden mož. Oni „obžalovanja vredni korak 5. febr. v Korminu“ je povsem nedolžen, kajti g. T. je vrge desetico na krožnik za „korminske reze“, ne pa za „Lego“. Kaj takega ni mogoče niti misliti, kajti g. T. je še v decembru poslal petak za „Slogine“ zavode. — Iz tega pojasnila je razvidno, kakó pazljivi moramo biti pri dopisih, ki nam dohajajo.

—o—

Knez Bismark je slavil učeraj svoj 80-rojstni dan. Nemci od vseh strani so mu častitali in pošiljali dragocene darove. Nemški državni zbor je pa odklonil predlog, naj se mu pošlje častitka. Tudi v avstrijski poslanski zbornici je bil stavljen tak nujen predlog, ki je pa bil odklonjen. Nemški cesar mu je zelo laskavo častital. — Štajerski pangermani so mu tudi častitali; poslali so mu tudi kupo, katero krasijo grbi vseh štajerskih mest. Ali štajerski Slovenci so od raznih strani odločno protestovali proti takemu proslavljanju sovražnika Avstrije, katoličanstva in Slovanstva.

Volitve na Dunaju. — V soboto so se vršile mestne volitve v 3. razredu. V vseh okrajih so zmagali protisemiti. Dr. Lueger trijunque. Židovski in vladni listi javkajo, kakó strašna sramota(!) za Dunaj da so te volitve. Seveda, kar je v židovski oblasti, to ni sramotno za Dunaj in državo!

—o—

Osebnosti. — Gosp. Gregor Šubic, dolgoletni davk. prirednik v Boleu, je postal davkar. — Gosp. višji nadzornik zemlj. katastra Ivan Macak je pomaknjen v 7. plač. vrsto. — Častitamo vrlima rodoljuboma in vestnima uradnikoma.

— Občinsko staršinstvo v Kobaridu je izvolilo okrajnega glavarja grofa Miroslava Marencija častnim članom. — Naročilo mu je že v naši tiskarni lično diplomu.

Presvetli cesar je podelil g. Alojziju vitezu Bosizio, c. kr. namestniškemu svetniku v Gorici, naslov dvornega svetnika.

Gosp. Jos. Reisel, upravnik kaznilnice v Mariboru, je imenovan vodjem kaznilnice v Gradšču ob Soči.

Deželni odbor je podelil prvo darilo za uspešno cepljenje koz v l. 1894. g. dr. Aleks. Zencovich-u, drugo pa g. dr. Finku v Ajdovščini.

Rihemberškemu županu, rodoljubnemu goriskemu trgovcu g. Ant. Pečenku, je umrl v 23. m. m. edini sinček Anton. Naše odkrito sožalje!

Pokojna gospa Josipina Kovačič, katere smrt smo ob kratkem naznanili v „Soči“ je bila iz znane rodbine Huberjeve v Boleu. Bolehala je že kakih 10 let na sušici. Umrla je v 48. letu starosti. Pisanega poročila nismo dobili, ali slišali smo, da je bil pogreb zelo veličasten, vreden vrle, obče priljubljene gospé. Naše iskreno sožalje onim, ki po njej žalujejo!

Droblj. — Mlin v Stračicah bo mlet še do 28. aprila. — Soča je zelo narasla vsled topečega se smega v gorah. Mlin in papirnica sta morala ustaviti delo, ker je voda segala skoro do lesenega mosta, ki jo veže. — Na goriskem kolo dvoru so se razbili dne 25. m. m. štirje vagoni tovornega vlaka, ki je zadel ob drugi vlak. — V Rubijah je razpisana služba postarja. Plača 380 gld. — V Tržni ulici v Gorici so konečno vendarle začeli podirati oni grdi zid, ki veže učiteljske z gimnazijo. — Lahonski listi se hudo repenčijo na dr. Gregorčiča radi njegovega govora v proračunskem odseku. To je dokaz, da jih je zadel v živo! — Agro Monfalcone se pojde najbrže rakom zvižgat, ker so pri ministerstvu zmagali njegovi nasprotniki.

— V Orehovljah pri Biljah ste zgoreli dve hiši v vrednosti 2000 gld. — V topničarski vojašnici je razposajen konj hudo ranil vojaka Veiza. — Z zrakoplom se vzdiguje v Gorici neki Merighi v zrak. — V Tržiču ustanove obrtno šolo, katero je ministerstvo že odobrilo. — Soča je začela padati. — Mesarji v Gorici hočejo zvišati ceno mesu na 83 kr.; magistrat se bo temu. — Iz Italije so zopet začeli vreti

delavci v Avstrijo — V Čedadu so zaprli 63-letnega Franca Juga iz Tolmina radi razpečevanja ponarejenih bankovcev.

Deželni zbor goriški bi se imel sklicati, kakor poročajo listi, po Veliki noči v kratko zasedanje, da bil rešil najnujnejša opravila. V tem oziru je le toliko gotovo, da deželni glavar grof Franc Coronini si prizadeva, da bi prišlo do tega. Če po drugi strani mislimo na žaljivo in brezozirno postopanje italijanskih poslancev, oziroma njih voditelja, nasproti slovenskim poslancem v deželni palači in zunaj nje, in če pomislimo, da je italijanski kolovodja vedé in hoté dovel deželni zbor goriški v tak položaj, v kakoršnem smo ga videli to zimo, tedaj imamo le malo upanja, da bi se izpolnila želja gospoda deželnega glavarja. Sedanji politični sistem v Primorji zahteva prepir med deželnima narodoma, in verni sluga tega sistema je tihi voditelj glasne italijanske stranke. V takih okoliščinah je malo upanja na povoljno rešitev goriskih homatij.

Glasovi iz občinstva. V poročilu „Soče“ o koncertu ženske podružnice sv. C. in M. v Gorici smo že zabeležili splošno željo, da bi ponavljali „Sneguljčico“ in da bi nastopila tudi g. na Hafnerjeva. — Ali došlo nam je tudi par „glasov iz občinstva“, ki izražajo isto željo in ki poleg tega predlagajo, naj bi se porabila vsaj polovica čistega dohodka za podporo potrebnih kandidatkinj štirih slovenskih tečajev na učiteljsku. To je prav dobra misel. Golovo bi koncert dal lep dobiček, kajti stroškov bi bilo drugič veliko manj nego prvič, in takó bi prišla lahko lepa svota v korist gojenk, ki so pripomogle k toli sijajnemu uspehu.

Enakopravnost. — Ker je naš urednik podal proti Obizziju in Likarju slovenske obtožnice, hoče mu okrožno sodišče naložiti strošek 87 gld. za laške prevode, katere je izdal sproti prevezen tolmač dr. N. Tonkli. Ker pa vender imamo Slovenci pravico, da se smemo pravdati v svojem jeziku, ker so bili prevodi nepostavni in nepotrebni, kajti pred laško poroto bi se ne pravdali, je podal urednik obširno pritožbo proti temu plačilnemu nalogu. Take so razmere pri — pravici.

Odgovor na dve interpelaciji. — V seji 11. m. m. je odgovoril minister notranjih poslov na interpelacijo grofa Alfreda Coronini-ja od 31. okt. 1894. o znani zadevi s slovenskim ubožnim listom. Minister priznava, da se je res takó zgodilo, kakor je bilo povedano v interpelaciji. Ali župan ni odklonil podpisa zategadel, ker je bil ubožni list spisan v slovenščini, marveč zato, ker je bila tiskovina samo nemško-slovenska in je bil župan v zmoti (irrigé Anschauung), da hoče župni urad (!) uvesti novo uradno tiskovino, ki bi prezirala italijansko prebivalstvo v Gorici. On pa ni vedel tega, da je stranka kupila tiskovino v neki prodajalnici in že izpolnjeno prinesla župniku v podpis. (Hrabro se je izrezal viteški g. župan! Pri nas pa vé vsak otrok, da take tiskarnice za ubožne liste mora vsakdo sam kupiti in izpolniti — le ministerstvo je vzelo tak odgovor za suho zlató. Takó lahko se pusté slepiti naši mogočni gospodje ministri!) — Ker je pa župan izjavil, da se nikdar ni upiral, podpisati slovenskih ubožnih listov itd., zato — pravi minister — ni opravičeno očitanje, da goriški župan žali v ustavnih zakonih zagotovljene pravice in zato ni uzroka, da bi storil kake posebne korake v tem pogledu.

Kar se tiče uradne rabe Piedimonte, pozivlja se minister na svoj odgovor na Gregorčičevo interpelacijo. Takrat je minister dejal, da v „krajevni imenik“ je prišel „Piedimonte“ le po pomoti (!), kar je oprostljivo pri takó ogromnem delu, da je pa že prepovedana uradna raba tega imena, a pri morebitni novi izdaji „krajevnega imenika“ se Piedimonte izpusti. — To je sicer nekaj, a ne vse, kajti mi smo prepričani, da je nekdo namenoma utihotapil Piedimonte v „krajevni imenik“, kar bi bilo treba dognati in kaznovati!

Samí smo krivi! — Pod tem naslovom smo prejeli iz Gorice sledeči dopis, ki je kot dodatek dopisu iz Čepovana slika naših odnošajev:

„Dne 27. m. m. se je vršila pred tuk. okrož. sodiščem kaz. obravnava proti J. L. in K. iz Tolmina radi goljufije. Bila sta obsojena prvi na 3 mesece drugi na 6 tednov težke ječe. Siromaka sta žrtev nekaterih hujškah. Zatoženega L. je zagovarjal dr. N. Tonkli in sicer — kakor se samo ob sebi razume od slovenskega prvaka in poslanca — slovenski. Slovenski?! Kaj še! Pripetilo se mu je že enkrat, da mu je laški odvetnik na nemško njegovo tožbo podal slovenski odgovor. Kaj, ko bi ga nekega dne laški odvetnik, ki bi zraven njega sedel, osramotil s slovenskim zagovorom, prepuščaje njemu, da v lepo doneči (kali?) svoji toskansčini prepriča sodnike o nedolžnosti svojih slovenskih klijentov?

Da nam v takih slučajih tudi državno pravdnistvo, ki je že večkrat pokazalo naklonjenost in spoštovanje do našega jezika s tem, da je na slovenski zagovor tudi slovenski odgovarjalo, ne more biti pravično, je pač naravno. Ali hoče biti drž. pravd. bolj slovenski kakor slovenski naši odvetniki in prvaki...?“

Slovenske šole v Gorici. — Neki list je slišal od daleč zvoniti o ministerskem „ukazu“ zastran slovenskih šol v Gorici in je potem takoj hitel v javnost s senzacijsko novico, ne da bi bil poprašal, kaj je resnica in ali je umestno, razglasiti jo. Mi smo zadnjič še molčali, dasi smo natančno vedeli, kakó je s tem „ukazom“, vendar smo molčali, ker ni še kazalo, govoriti o njem. — Danes lahko govorimo. Nikakor pa tu ni govora o kakem novem ministerskem ukazu, tudi upravno sodišče se ni razsodilo, torej konečna beseda še ni padla, a reč je taka-le:

Ukaz za ustanovitev slovenske mešane štirirazrednice v Gorici je izdal že deželni šolski svet. Proti temu ukazu se je pritožil mestni zastop na ministerstvo, ki je pa potrdilo ukaz deželnega šolskega sveta. Mestni zastop se je pritožil na upravno sodišče, ki pa niti razprave še ni razpisalo. Ali taka pritožba nima odločilne moči, ako temu ne privoli ministerstvo. Mestni zastop se je obrnil zategadel na ministerstvo s prošnjo, naj bi se še počakalo z izvršitvijo onega ukaza toliko časa, dokler ne poréče zadnje besede upravno sodišče. Češ, da mestna občina goriška bi imela nepotrebne stroške, ako upravno sodišče ugodí pritožbi in ukaz razveljavi. Ali ministerstvo ni ugodilo tej prošnji. Na podlagi tega je naložil deželni šolski svet mestni šol. oblasti, da mora izvršiti oni ukaz najdalje do prihodnjega šolskega leta.

Takó je! Ali naši mestni juristi upajo, da upravno sodišče razsodi po njihovi volji. Zató so napeli vse moči, da bi upravno sodišče razsodilo še pred početkom šolskega leta. Čujemo, da tej želji bo ustrezno. Ni pa verjetno, da bi upravno sodišče našlo take formalne pogoje, vsled katerih bi razveljavilo ukaz deželnega šolskega sveta, kajti vse se je vršilo zelo natančno. — Slovenska šola bo torej ustanovljena najdalje do prihodnjega šolskega leta.

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ zavode je dalje došlo: I. G. v Gorici 5 gld. — F. L. v Gor. 1 gld. — Gosp. Fr. Blažon v G. 1 gld. — I. L. na Placuti 2 gld. — Gosp. Iv. Katnik 1 gld. — Solkanski možje in fantje so zbrali 5 gld. 50 kr. — Gosp. Jos. Vidmar, župan lokavski, 1 gld. 50 kr. — Po 1 krono so zložili pri neki priliki na Vipavskem: preč. gg. Iv. Kodre, Štef. Kerkoč in Jos. Štrancar, Aloj. Makovec, Janez Franckov, Grehe Nacetov in Peter Purgarjev. — V gostilni pri Švaru v Komnu zbrani mladomisljeniki so zložili 3 gld. — V gostilni g. Iv. Grudna na Nabrežini zbrana družba na pustno nedeljo je zložila 2 gld. 50 kr. — Svečar g. Jernej Kopač v Gorici je izročil ves preostanek nekega računa č. g. A. B. v Podmelcu v znesku 2 gld. 65 kr. — Pri sovedenjskem županu g. J. Kodermaču veseleči se enoglasne izvolitve zbrani rodoljubi zložili 4 gld. 46 kr. — Narodna taksa v Ajdovščini 2 kroni.

Gospa Leop. Kersnik-Rott iz Ajdovščine je poslala 4 gld., katere je zložilo 14.

t. m. v Križu zbrano učiteljstvo s Kranjskega in Goriškega in še nekaj gospode iz Križa in zelenega Štajerja. Gospoda je tako s prijetnim spojila tudi koristno. Tako je prav!

G.čna Milka Mankočeva je poslala ženski podružnici 5 kron, ker se ni mogla osebno udeležiti 24. m. m. veselice. — Rodoljubni gospici presrečna hvala!

Presrečna hvala vsem rodoljubnim darovateljem.

Pri sv. Roku v Podturnu je veljal, kar se tiče pridige in petja, skozi 110 (sto in deset) let ta-le red: Pridiga je bila po prvi maši zjutraj, eno nedeljo (ali praznik) furlanska, drugo slovenska. Pridigal je navadno kapelan, župnik pa je imel popoldne kršćanski nauk za odrasle v furlanskem jeziku. Pri drugi, glavni župnijski maši ob 9. uri ni bilo pridige. — Ker čas po maši ni prav primeren za pridigo, preložil je zdaj vpokojeni župnik, veleč. gosp. Zucchiati, laško pridigo med mašo; slovenska je bila še nadalje po maši. Ta preuredba pa ni imela zaželjenega vspeha, zato se je vpeljal spet prejšnji red tudi za furlanski govor. — Petje je bilo pri jutranji maši zmeraj slovensko in tako tudi pri zornicah v adventu. Pri maši ob 9. uri so peli tisti pevci, kakor zjutraj, italijanske pesni; kedar je bila maša slovenska, pa po latinski. — Toliko po zanesljivih poizvedbah.

Zdaj pa berite, kar piše „Corriere di Gorizia“ v štev. 37. z dne 26. marca t. l.:

„Corriere“ pripoveduje, da je bil imenovan za župnika preč. g. dr. Baubela, radi česar so Slovenci zelo hudi. Ali Podturnci so se močno razveselili tega imenovanja; v ponedeljek so razobesili mestno zastavo na zvoniku in zvonili od 12. do 1. pop. — Novi župnik je poklical k sebi najuplívnejše Podturnce in jih uprašal, ali hoče tudi zanaprej pridigati slovenski, ali oni so se izjavili, naj kar opusti (Vederemo! Ur.) — Popoldne je šlo kakih 40 Podturncev pozdravit župnika. Njih vodja Lascia¹⁾ ga je pozdravil v imenu vseh (?) prebivalcev podturskega predmestja. Potem je omenil tri članke proti dr. Baubeli v tukajšnjih slov. listih in izrekel nado, da se odpravijo slovenske pridige. Vsi so zagotavljali, da Podturnci so Furlani in ne Slovenci²⁾. Župnik je dejal, da se bo oziral na to splošno (?) željo. — Neki delavec je dalje še omenil, naj bi se opustilo tudi slov. petje pri zjutranji maši; vsi so pritrjevali, da tega petja ne marajo, pač pa, da bodo vsi zadovoljni, ako se bo pelo laški. Dr. Baubela je obljubil, ustreči tudi tej želji³⁾. Vsi so radostno stiskali župniku roko. In zares se je v ponedeljek prvič pelo laški in vsa dekleta po cerkvi so prepevala s pevci vred v čast Marijino. — itd. itd.

Mi za zdaj ne dodamo daljšega komentara, pač pa prosimo, da bi nam „Primorski List“, ki ima na razpolaganje doktorje sv. pisma, vso to stvar pojasnil, in to tem bolj, ker „Eco del Litorale“ molči. Kar nas najbolj mika, je to, ali ima po cerkvenih zakonih župnik oblast in pravico, kaj takega storiti, kakor piše „Corriere“.

Nova sodna pristava v Gorici. — Imenovana sta torej dva sodna pristava za Gorico gg. Pangrazi in Giacomelli, oba Italijana. Slovencev baje ni bilo na vrsti. — To je jako po volji laškim odvetnikom, češ, zdaj popet povsem odzvojni slovensčini pri sodiščih v Gorici. — Svetujemo vsem Slovincem, naj ne podpisujejo nikoli laških zapisnikov! — Čujemo, da g. P. je celó v Tolminu pisal laške zapisnike s Slovenci. Kaj bi se bilo zgodilo, ako bi bil kak slo-

venski sodni pristav spisal v Červinjanu z Italijanom slovenski zapisnik? To bi bilo hrupa!

Vojaške vesti. — Gorica vendarle dobi pešpolk in s tem vojaško godbo. Iz Gradca pride 47 pešpolk baron Beck; dopolnilno poveljstvo z jednim batalijonom pa ostane v Mariboru. — Lovska batalijona št. 7. in 31. bosta premeščena iz Gorice, prvi v Gradec, drugi pa v Bruck. V Gradec prideta najbrže še dva bosenska batalijona.

„La capitale del Friuli“. Minoli mesec je zboroval v Gradišču ob Soči shod zaupnikov raznih občin o nameravanem tramvaju v Furlanijo.

Pri tem zborovanju je zopet doletela Gorico redka čast, da je bila imenovana „la capitale del Friuli.“ — Ali so smešni ti ljudje: svoje glavno mesto iščejo zunaj svojega ozemlja v čistem slovenskem morju. Ali bodo po zraku zletali v svojo „prvostolnico“? Še nekaj! Naša dežela se imenuje: poknežena grofovina goriška in gradiška.

Vsakdo razume, kaj hočemo reči s tem. Vidi se, da gospodje radi zbijajo pustne šale tudi sredi posta!

Ubogo Italijanstvo! — Italijanstvo v Gorici je v strašni nevarnosti pred — uličnimi pometaći. Da, brez šale, pred — uličnimi pometaći! Razni laški listi so pa objavili hrabri čin našega viteškega župana, češ, da je odpovedal službo vsemi takim pometaćem, ki so Slovenci. „V imenu goriškega rešenika dr. Venutija“ bodo morali odložiti svoje pošastne melle, s katerimi so hoteli izmesti iz Gorice plemenite laške smeti.... — Koliko je resnice na tej novici, še ne vemo. Vsekakor bi pa bilo jako slabo znamenje za goriško italijanstvo, ako bi ga bilo treba varovati s toli odijoznimi naredbami celó proti dosedanjim mestnim metlam. Ako pa meni dr. Venuti začeti celó tak boj proti Slovincem, onda mu povemo, da tudi Slovence bomo prisiljeni pozabiti, da teče v njegovih žilah polovica slovenske krvi in da mu zatrobimo na uho: To, kar si, postal si s pomočjo Slovencev, ali od danes naprej sprejemamo usiljeni boj. Ne misli, da se bomo vsi Slovenci tresli pred teboj, ker poznamo sredstva, po katerih boste, če ti ne, pa tvoji in tvojih bratov sinovi se ponižno lazili za nami, ali pa se boste morali izseliti iz teh krajev. Amen!

Ogerska moka. — Treba bo resno začeti boj proti tej moki, kajti nič ji ne moremo posebno zaupati. Zadržje smo nekaj od daleč namignili, kaj se govori o njej. — Našim trgovcem ni treba kupovati ogerske moke, kajti imajo jo bliže in to prav dobre in zanesljive. Narodnjak g. Vinko Majdič v Kranju ima velik mlin, on pošilja moko na vse kraje sveta, celó na Angleško. Zakaj bi je k nam ne pošiljal? Trgovci, poskušajte.

Nov nadzornik. — Nadučitelj v Sezani g. Matej Kante je imenovan okrajnim šolskim nazornikom za sezanski okraj. — Čestitamo!

Gledišče. — V Gorici imajo zdaj laško opero v gledišču. Ali tudi letos imajo Lahi smolo. Predstave so najslabše vrste, a po teh se ravna tudi število občinstva. Da bi se Slovenci in Nemci popolnoma izostali, morali bi predstave odpovedati. — Pripovedujejo nam, da v laškem gledišču videvajo tudi take slovenske rodoljube, katerih nik nobeni slovenski veselici. Naša družstva so že prenzika za toliko gospodo! Čudno, da so si zbrali vsaj za rojstvo ponižno slovensko hišo in ne kake laške palače!

Ples v postu. — Tudi v Gorici smo „napredovali“ s postnimi plesi. Za kavarnarje je prišel nemški „Schulverein“, ki je priredil ples v „dobrodelen“ namen. A nikdo se ne spotika nad Nemci, pač pa nad Slovenci, ako priredé kak ples o pustu.

V sveto deželo je odpotoval 29. m. m. naš rojak, veleč. g. dr. Fran Sedej, c. kr. dvorni kapelan na Dunaju. Vrne se maja meseca čez Pontebo na Dunaj. Odličnemu rojaku voščimo srečno pot tje in nazaj.

Sneg. — Tudi od kranjske meje med Čepovanom in Idrijo smo prejeli iz trde

kmečke roke pismo, ki opisuje križe in težave tamošnjega ljudstva, ker ni moglo nikamor izpod strehe. Le z veliko težavo so se spravili do sosedov; za živež je šla prav huda. Snega je bilo do 3½ metrov. Mi menimo, da bi bile ljudem v takih krajih izborno služile snežke, kakoršne je opisal naš dopisnik s trnovske planote; z njimi se zelo naglo drči po snegu. Priporočamo to napravo kar najtopleje!

V gradiški jetnišnici se je obesil jetnik Leis. To je zbudilo pri jednom od delku kašnencev toliko razburjenje, da je morala cela vojaška posadka na noge. Zgodilo se ni nič posebnega.

Tatovi. V cerkvi sv. Roka pod Turnom so zasačili nekega starčka, ki je vlačil novce iz jedne nabiralnice. — V Rubijah so skušali neznan tatovi priti v neko hišo; ali delali so preveč šuma in ljudje so jih pregnali. — Zadnje čase je redarstvo delo pod ključ par jako nevarnih uzmovičev; našlo je tudi veliko ukradenega blaga, ki je večje vrednosti. — Ako je bilo komu kaj ukradenega, naj se gotovo oglasi pri redarstvu; s tem se večkrat pride lopovom na sled. Naši meščani preveč zamolčujejo tatvine!

— Iz Brestovice nam poročajo 24. m. m.: V noči med 22. in 23. m. m. so neznani uzmoviči ukradli mali zvonček pri kapeli sv. Anastazije v gorenji Brestovici. Zvon je bil od 1½ do 2 centov težek in 269 let star. Lopovi so si pri cerkovniku iste kapele „izposodili“ lestvo in bet, a pri drugem žensko krilo, v koje so zavili zvon, in par streljajev od kapele razbili; v spomin so pustili Brestovcem jarem in dva mala koščeka na mestu, kjer so ga razbili.

Pred tremi tedni pa so odnesli nekemu posestniku plat špeha, drugemu srajco, tretjemu 2 kokoši, a četrtemu so polizali smetano raz mleko. Že par let pobira ta svojat po južnem Krasu slanino in kokoši; c. kr. orožnikom je bil do sedaj ves trud zastonj, te ptičke spraviti v senco; upati je, da se jim to kmalu posreči.

Danes se je doznalo, da so pri „Briških“ blizu Gabrovice enemu uzmoviču oteli okoli 30 kg. kosov ukradenega zvona; zgrabiti ga niso mogli, ker jim je prežgodaj in hitro pokazal pete.

Sodi se, da so bili trije uzmoviči; dva sta s svojima deležema srečno odnesla pete.

Iz Solkana: — Dne 17. m. m. je nastal iz neznanega uzroka pretep med pivci v začasni krčmi Antona Koršiča: pretepalcji so drli drug za drugim iz sobe. Zunaj je bil neki Janez Kancler večkrat zadet z nožem, konečno mu je nekdo prerezal vrat. Ranjenca so pripeljali v Gorico: ko mu je imel zdravnik zašiti rani, zbal se je naš Solkanec igle in ušel domov, kjer je hodil par dni okoli z obvezanim vratom. Ali rana je zatekla in ne vé se zdaj, kakošen bo konec.

† **Leopoldina Bolkova.** — Odlično rodbino g. Leopolda Bolka, velep. in župana v Črničah, trgovca in posest, v Gorici, je zopet doletel bridek udarec. Dne 19. aprila 1891. smo pokopali v Črničah nadopolno deklico Emico, ki je umrla v 15. letu starosti; 30. nov. 1892. je umrla 19-letna g. čna. Josipina, zelo nadarjena, izobražena in narodna mladenka, ki bi bila narodu gotovo veliko koristila, da je Bog v najkrajnejši dobi ni poklical iz življenja. — Ali ni se uresničila želja, katero smo tedaj izrazili v „Soči“, marveč zopet smo morali izročiti črni zemlji, mlado, krasno bitje, nadopolno cvetko z domačega polja, blazega srca gospico Poldinec.

Dne 24. m. m., na Marijin praznik okoli dveh popoldne se je začelo zbirati vkljub jako neugodnemu vremenu pred hišo št. 25. na cesti Franca Jožefa občinstvo od vseh strani, iz najvišjih odličnih in iz nižjih krogov. Opazili smo med drugimi gg. krajnega vojaškega poveljnika z mnogimi častniki, višjega poštnega oskrbnika, razne poštarje tudi iz daljnih krajev, šolske ravnatelje, profesorje, mestnega župana z nekaterimi staršini, kakor tudi razne c. kr., deželne in mestne uradnike. Isto tako so bila mnogobrojno zastopana naša narodna društva, čitalnični odbor v polnem številu in z

¹⁾ Ta slovenski uskok iz Ročinja je glavni vodja protislovenskega gibanja; ljudje so mu v strahu, ker so mu mnogo dolžni. Zato ne zgrešimo, ako trdimo, da je on aranžer v vseh teh spletkarjih, kar je pa dokaz, da vse skupaj je čist in gol humbug! — Ur.

²⁾ Pred 50 leti je bil Podturn slovensko predmestje; a še do najnovejšega časa ljudje niso vedeli, kaj so; govoré pa oba jezika. Zato je gol švindl „Corrierovih“ hujšakačev, da Podturnci ne razumejo slov. jezika. — Ur.

³⁾ Nam so prišli povedati iz Podturna, da je Baubela čakal pevce že ob 5¼ na koro in jim naložil, da morajo peti laški, češ, da on je Goričan in v cerkvi ukaže odslej on. — Ur.

njim naš odlični pesnik Simon Gregorčič. Ogromna in vsestranska udeležba je pričala, kakó priljubljena je ta naša rodbina v vseh krogih in kakó vse sočutno žaluje ob rakvi vrle narodne gospice Leopoldince.

Ob pol treh položili so predrago rajnico na mrtvaški voz I. reda, poleg nje prekrasne vence, eden z zvezdo v narodnih barvah. V prvi vrsti z napisi: Žalujejoči starši — nepozabljeni hčerki, Nepozabljeni Leopoldinci — Žalujoča sestra Ida, Nepozabljeni nečakinji — družina Žniderčič, „L'ultimo saluto — Carlotta e Paolo“. Občina Črniče — hčerki svojega župana, Nepozabljeni Poldinci — družina Hmelak, „Lebe wohl — Ernestine Panian, Družina I. Pignatari — Svoji kumici, Zadnji bridki pozdrav — Družina Mahorčič, „Meiner unvergesslichen Freundin — Elise Caučig“, „Auf Wiedersehen — Josefine Ljuba“, „Letzten Gruss unserer lieben guten Poldi — Familie Hubert, „Letzten Gruss von Deiner Dich liebenden Marie Huber“, Blagi gospici Poldinci — rodbinski prijatelj Franjo. Dalje dragoceni venci blagorod. gg. Peter Augscheller, Claudine Dell'Ara, Dr. Ballaben, Dionigi Ussai; slednjič venci častitih družin: Uccelli, pl. Dalla-Palla, Belschan, Bossi i. dr., in tako okrašen pregibal se je spreved od mestno godbo na čelu do stolne cerkve. Ob cesti je stalo povsod polno ljudstva, in ko bi to večinoma žalujoče ljudstvo moglo pomagati, bi pomagalo, ker Poldova rodbina nima sovražnikov, in če jih ima, niso pravični, kajti, kar je ta naša blaga rodbina prestala v tem teku štirih let — je odveč, je nepopisno.

Pri rdeči hiši je mestni sprevod nehal, in od tu je spremenil pokojnico č. g. Zoratti do Črniče, kjer je že čakala preč. domača duhovščina z g. dekanom, oddelek veteranov, občinski zastopi, ljudstvo in združeni črniškobatujski pevci, kateri so pod vodstvom gg. Vičica in Bajta tužno-milo zapeli: „Blagor mu, ki se spočije“. Na-to se je pomikal sprevod proti cerkvi, v prvih vrstah sorodstvo in ožji prijatelji, celo starašinstvo, katero je skrbelo s svojim podžupanom in z veterani za red, potem šolska mladina z učnim osebjem, slednjič velika množica ljudstva, odlični, rodbine pravi prijatelji in prijateljice iz vse Vipavske doline, ki so vstrajno stopali do gornice, dasi je neprenehoma deževalo. Vrli pevci so še enkrat povzdignili glasove svoje ter zapeli „Jamico tiho“, ljudstvo pa se je z bridkimi vzdihljaji poslovilo: Poldince, z Bogom! Na svidenje!

Precej obširno smo popisali to tužno slovesnost, kar storimo le ob izrednih prilikah. Ali da je zadel našo odlično in širokoznano rodbino v 4 letih že tretji takó bridek udarec, ne moremo si kaj, da bi jej ne izrazili imenom vseh onih, katere zastopamo v javnosti, najsrčneje, bridko sožalje. Dal Bog, da bi raztužena oče in mati našla do najpoznejše starosti tolažbo in veselje v svoji jedinici g. čni I d i, da takó lože prebolita dosedanje udarce.

Pozor zidarji! — Iz Budimpešte smo prejeli sledeče „svarilo“ iz tamošnje slovenske naselbine: „Ako kdo nagovarja naše zidarje in kamnoseke, naj gredó v Budimpešto, svarimo jih, naj jim nikar ne gredó na limanice. Tukaj so gospodarji vrgli na cesto 352 mož, ki so brez dela. Vse delavnice so zaprte od 2. marca. — Kamnarsko društvo v Budapešti, 16. marca 1895.

Iz Oseka. — Minulo je leto dnij, ko smo sporočili „Sočinim“ čitateljem, da smo se namenili v naši občini ustanoviti „Bralno društvo“. Na kratkem Vam sporočim, da so romala pravila trikrat na visoko namestništvo, ki nam je sedaj vendarle društvo odobrilo in potrdilo.

Dne 10. marca je imelo novo „Bralno društvo“, ki že sedaj šteje 49 udov, prvi občni zbor po sledečem sporedu: 1. Nagovor, kaj je društvo in kaj nam koristi. 2. Volitev predsednika. Enoglasno je bil izvoljen gosp. Jožef Faganel, čemur je nekako oporekal, a je bil zopet izvoljen. 3. Volitev odbora; izvoljeni so sledeči gospodje: vikarij Andrej Žniderčič podpredsednik, učitelj Anton Bele tajnik, J. Vouk blagajnik, J. Živic, A. Rijavic

in F. Marinčič odborniki, J. Badalič J. Rosič in A. Badalič namestniki.

G. predsednik zaključil zbor s spodbudnim govorom, da se tudi naša občina zaveda koristnih in narodnih pravic. Da se je ustanovilo to društvo sicer veliko prepozno, a vendar boljše kedaj kot nikoli; nadalje spodbuja društvenike, naj zvesto uporabljajo pravice, katere vsem narodom enako delé naš presvetli cesar in vladar, na kar je pozval društvenike, da so mu zaorili: Živijo.

Da se je društvo ustanovilo, gre čast v prvi vrsti g. učitelju Beletu in č. g. vikariju, ker sta neumorno stvar podpirala. Sedaj pa društvo uspevaj, cveti in rasti v našo gmočno in narodno korist.

Iz Čepovana, 25. marca. (Sami smo krivi!) — Tak je bil naslov člankom v „Soči“ početkom l. 1893., v katerih je bilo nakopičenih veliko zlatih resnic, da Slovenci smo največ sami krivi, ako nas prezirajo v vseh uradnih. Evo, kakošen kričeč dokaz za one trditve se je primeril meni.

L. 1887. je imel terjati goriski odvetnik in tedaj še državni in deželni poslanec dr. Jos. Tonkli od Antona Podgornika 6. gld. tožnih stroškov; izložil jih je v laškem jeziku, in tudi uknjižba se je izvršila v laškem jeziku. — Ako je takó delal voditelj goriskih Slovencev, kakó naj zahtevamo od priprstih ljudi, da se potezajo za enakopravnost slovenskega jezika?!

Ker sem jaz kupil oni svet, na kateri je bil dr. T. uknjižen, prišli smo 20. t. m. v Gorico in mu plačali. Dokler je bil sam v pisarni, govoril je z mano slovenski, dasi zelo odurno; ko je pa prišel njegov pisar, ni več spregovoril slovenske besede. Že takrat sem si mislil: lejte si no, gospod vitez se sramuje slovenskega jezika pred svojim pisarjem. — Na to sem jaz odšel, Podgornikova žena je pa počakala na pobotnico. Ali ko sem pozneje videl pobotnico pri notarju g. Kavčiču, opazil sem, da je — italijanska.

Neverjetno! Dve slovenski stranki pridete k slovenskemu odvetniku, ki jima izdalaško pobotnico. Uprašam: Kakó naj Slovenci pridemo do veljave v deželi, ako taki možje prezirajo slovenski jezik? — In še nekaj: Vsi židovski odvetniki imajo Slovence za pisarje, bivši voditelj slovenskega naroda na Goriskem pa ima v svoji pisarni trdega Laha. Kakó lahko bi bila jedna delavna moč več v Gorici: na take „malenkosti“ bi tudi bilo treba gledati! Brez zamere!

P. S.

S Srednjega nad Ročinjem, 11. t. m. — V 10. št. Vaše cenjene „Soče“ med raznimi vestmi se je čitalo, da so pustni ponedeljek mladeniči in mladenke na Srednjem peli v neki krčmi, kar je popolnoma izmišljeno. Oni dan namreč se ni slišalo tukaj sploh nikakega petja; zraven tega pa niso tudi nikdar pri nas prepevali skupaj mladeniči in mladenke po krčmah. Kar se tiče narodnega petja v istem dopisu, je res, da se to pri nas ne goji; ali sčasoma bi vtegnilo biti tudi to, dasi so mnoge ovire, kakoršnih ni gotovo v nobeni duhovnji na Kanalskem. Prvič je tukaj malo mladeničev in mladenk, kar je naravno, ker je le malo duš. Drugič šteje vasica Srednje komaj dobrih deset hiš; vse druge so raztrošene sem ter tje; in slednjič, še kar je mladeničev, ki niso odmenjeni za dom, gredo navadno vsako leto „s trebuhom za kruhom“. Toda pri vsem tem se goji posebno v zadnjem času lepo cerkveno petje, dasi so pevci in pevkine le začetniki in morajo skoro vsi četr ure hoditi k vjam; težko je, pa vendar se giblje, in kedar bodo nekoliko izvežbani v cerkvenem, se začne gojiti gotovo tudi narodno petje, ker za to ne manjka tukaj vstrajne vzpodbude, ki bi morda drugje, kjer so pevci in pevke na izbiro, imela izvrsten — blagodejen vspeh. Kar se tiče zadnjega, da ljudje malo čitajo, je res; a tudi v tem se je zadnji čas obrnilo na boljše. Lani je bilo v družbi sv. Mohorja od 50 št., ki jih šteje duhovnija, že 25 udov; in tudi letos jih je 24, dasi je bila letina slaba v vsakem oziru, in je skoro vsem gospodarjem hudo za denar. Razven tega so naročeni že nekateri tudi na časopise. Uzrok pa, da ljudje prej niso čitali, je bil, ker niso znali ne brati ne pisati. Leta 1872., ko se

je ustanovila tukaj duhovnija in šola, ni v dotični pogodbi niti enega lastnoročnega podpisal. Sedaj pa znajo skoro vsi gospodarji ali vsaj njih sinovi brati in pisati; radi tega se tudi bolj in bolj zavedajo in se ne bodo dali, kakor nekdanj, po takih, katere so imeli za „študirane“, ker so to znali, voditi za nos. Bog daj, da bi se ta zavednost bolj in bolj širila, in da bi ljudje spoznali, česa jim je potreba v svojo dušno in gmočno korist; posebno, da bi si zboljšali živinorejo in sadjarstvo, ker ta kraj je prav za to ustvarjen.

Društvene vesti.

— Slovenskim kolesarjem! Kdor želi pristopiti temu novoustanovljenemu društvu, naj se prijavi pri društvenem predsedniku g. Ant. Jakončiču ali pa pri enem ali drugem odborniku. Vstopnina je določena na 1 gld., mesečne prispevke pa določi prihodnji ustanovni občni zbor.

Kot društveno shajališče se je določil prostor v gostilni pri konjiču („al Cavallino“, v ulici Cipressi) vsako sredo zvečer. Vabljeni so vsi društveni člani in prijatelji kolesarjev, da se udeležijo teh večerov po možnosti v obilnem številu, ker ne le da se bodo razpravljali tam društveni interesi, temveč določevali se bodo izleti naslednje nedelje. Sploh bodo ti večeri v zabavo in razvedrilo društvenikov.

— „Goriški Sokol“ je veselico preložil za čas po Veliki noči. Priporočamo pa gg. pevcem in igralnemu osebju, naj se vkljub temu urijo polagoma že zdaj v svojih nalogah, da bo pa po Veliki noči takó prijetna zabava pri „Sokolu“, kakoršna je bila 2. februarja.

— Iz tolminske okolice. Tolminska „Narodna čitalnica“ izdeluje nov oder, na katerem se bo vršila velikonočni ponedeljek veselica z dvema igrama, petjem, deklamacijo in z godbo na lok. Takó je prav Gibajte se!

Vsesokolski shod v Pragi. — O priliki etnografske razstave, ki se otvori dne 20. junija t. l. v Pragi, se bode vršil tudi vsesokolski shod, pri kojem bodo sodelovala razna sokolska društva. Hrvaški Sokol v Zagrebu je odločil tudi sodelovati ter namenil pri razstavi prikazati hrvaške narodne šege (običaje) in igre. Da v podjetju popolnoma uspe, naprosil je hrvaške rodoljube za podporo in sicer v tem smislu, naj se mu pošljejo natančno opisane take igre. Vabi tudi hrvaške gospodičine, ki so pripravne obiskati razstavo, naj gredó tje v narodnih nošah, ko bode „Sokol“ predstavljal narodni ples „kolo“ in kmečke svatbe (poroke).

Ostala Slovenija.

Žrtev zlobnosti. Tudi tržaški „Edinost“ se je zgodilo isto kakor nam. V soboto teden namreč je prinesla vest, da je umrl v Barkovljah pri Trstu rodoljubni gosp. Dragotni Martelanc. To vest mu je prinesla neka oseba v imenu popolnoma zaupnega drugega gospoda. Drugega dne se je pa pokazalo, da je vest popolnoma neresnična. Gosp. Martelanc je sicer več časa težko bolan, no vendar je upanje, da ozdravi. Bolezen gosp. Martelanca je zapeljalo uredništvo „Edinosti“, da je priobčila „bona fide“ dotično vest. Nepošteno in škodoželjno zlobneže bodi sram! — Ker ima gosp. Martelanc znancev tudi po Goriskem, upamo da jih razveseli vest, da še živi. Bog mu daj zdravje v narodno korist ob sinji Adriji!

Novice iz Istre. Deželnozbornske volitve so pred durmi. „Naša Sloga“, prinaša pouk o volitvi volilnih mož, v katerem tolmači ljudstvu način, kako se vrše. — V Žbandaju (pol. okr. poreski) je italijanski bogatin Privileggi izbacnil iz stanovanja kmeta Vilenika, ker mu je nekaj dolgoval. Ubogi kmet je moral zapustiti stanovanje z vso družino vred pri hudi zimi in snegu. Vsmitili so se ga nekateri kmetje ter ga vsprejeli pod streho. Takšno je italijansko človekoljubje! „Naša Sloga“ nabira milodare za tega reveža. — Pri občinskih volitvah na Voloskem so vzajemno delovali z Hrvati;

razum Slovencev, tudi ostali tam bivajoči Slovani, kakor Čehi in Poljaki. Tako je prav! — Nekateri italijanski agitatorji so sli prosili pomoč proti Hrvatom celó k Njeni Visokosti nadvojvodinji Štefaniji, katera jih je — kakor poroča „Naša Sloga“ — pa zavrnila z besedami, da ona ljubi Hrvate, ki so l. 1848. rešili prestol njenega tasta, torej da nima uzroka biti zoper nje. — Francoski časopis „Le pays“ prinesel je lep članek o Istri, v kojem se upisuje resnično položeno. Ta članek je spisal hrvaški odvetnik dr. Ivandija v Petrinji. Zeleti bi bilo da bi poročali v francoske časopise tudi francošine zmožni gospodje iz Slovenije in Hrvaške o pravih razmerah Slovencev in Hrvatov v Avstro-Ogerski, da tako svet izve, kako se jim godi nasproti ostalim sodržavljanom ne-Slovanom. —

Tudi milanski „Il Corriere dela Sera“ se peča z volitvami v Istri ter poroča precej resnično o razmerju poslancev. Trdi pa, da upajo Italijani pridobiti nekaj mest v deželni zboru, katere ima sedaj hrvaško-slovenska stranka. No, to je le dopisnikova „srčna želja“, ki se mu pa gotovo ne izpolni. — V nedeljo sta imela volilni shod bivša deželno-zborska poslanca voloskega okraja, prof. Mandić in Slavoj Jenko. — Poslanca sta poročala o svojem deželnozborskem delovanju.

—o—

Volitve za deželni zbor isterski razpisane! — Primorski uradni list z dne 18 t. m. je priobčil razglas, s katerim se razpisuje volitve za deželni zbor isterski. Volitve za kmečke občine se bodo vršile dne 16. maja in sicer v Kopru za pol. okraj koperski, v Poreču za pol. okraj poreški, v Dinjanu za pol. okraj puljski, v Pazinu za pol. okraj voloski in slednjič v Krku za pol. okraj lošinski. Mesta: 1. Koper, 2. Piran, 3. Rovinj, 4. Buzet-Izola-Milje, 5. Motovun-Buje-Vizina-Opertalji, 6. Pazin-Labinj-Plominj, 7. Pulj-Dinjan, 8. Lošinj mali in veliki, 9. Cres Krk, 10. Volosko-Kastav-Lovran-Mošćenice, 11. Poreč-Novigrad-Umag, dne 21. maja. Istega dne voli tudi trg. zbornica v Rovinju dva poslance. Veliko posestvo pa dne 24. maja 5 poslancev. — Dnevi volitve so torej določeni proti vsakemu pričakovanju. Pred 16. majem se morajo poprej izvršiti volitve volilnih mož v šestih političnih okrajih. Od uspeha teh volitev je odvisna tudi volitev poslancev. Prepričani smo, da isterski hrvaško-slovenski rodoljubi ne propusté priložnost, poučiti pravodobno nekega kmeta, da ne zapade v nasprotnikove roke, in da storé svojo sveto dolžnost z onim navdušenjem, s kojim so jo pričeli izvrševati pred leti. Naše prijatelje v Istri pa uljudno prosimo, poročati nam v vsakem izidu prvotnih volitev, kajti izid istrskih deželnozborskih volitev zanima vse Slované sploh, a nas Slovence posebej. Rodoljubi v Istri: na vas je uprto vsako pravo slovansko okó! Na delo torej v spas mile nam posestrime Istre!

Iz Voloskega pišejo „Naši Slogi“, da so se Lahi nadejali zmage pri volitvah in so na račun iste tudi že pili. Pripravili so bili vse potrebno za banket, kojega bi se imelo udeležiti 200 oseb; naročili so šampanjec in tudi sliko hrvaškega kandidata na župansko mesto z dvema velikima „flaškonoma“ (steklenice). Izid volitve jih je presenetil in ostali so z dolгим nosom.

O priliki teh volitev so se izkazali vsi hrvaški in slovenski rodoljubi, kajti delovali so vsak po svoji moči za dobro stvar. Tudi rodoljubne gospodičine so delovale in se zanimale za volitve. Posebno ugaja „Naši Slogi“, kako je neki Slovenec zamašil usta italijanskemu agitatorju dru. Minachu, ki je hotel pregovoriti ga, naj glasuje za njihovo stranko. Slovenec mu je odgovoril: „Jaz kot Slovenec ne morem voliti Italijanov“, na kar mu je agitator odgovoril: „tu ne gre za Italijane, ampak le za poštene ljudi“. — „To me veseli slišati“ — odgovori mu zopet Slovenec, „kajti hrvaški kandidati so pošteni možje“. Na to je gospod dr. Minach pobral kopita.

Italijani upajo, da vlada zopet uniči volitve, proti kojim so se seveda pritožili. No, mi tudi upamo, da zdrav razum in zakon tega ne storita.

Na Proseku je umrla mati državnega poslanca, gospa Marija Naberger. Rupelj. Naše odkrito sožalje.

Štajerske novosti. — V Teharjih bodo kmalu občinske volitve. Da pospeši narodno korist, pričela se je narodna stranka pridno gibati. V nedeljo 10 t. m. je bil volilni shod, pri katerem so spodbujali štajerski rodoljubi ljudstvo na volitve.

Celjska mestna nemška hranilnica nazaduje, kajti leta 1891. je imela 25.677-12 gld. čistega dobička, leta 1894. pa le še gld. 12.995-93 $\frac{1}{2}$. To ni posebno veselje mejnemškarji. Toliko lepše pa poslujeta slovenska denarna zavoda: hranilnica in posojilnica.

— Veleposestvo Anderburg pri Št. Jurji ob j. z. je kupil dr. J. Srnec za 10.000 goldinarjev.

— Posojilnica v Konjicah je razdelila v dobrodelne namene precejšnjo svoto denarja, tako n. pr. šolam v Tepini in Konjicah 200 gld., dijaškim kuhinjam v Celju in Mariboru 50 gld., pevskemu društvu v Pljuju 25 gld., ubožcem okolice konjske 50 gld. in za nameravano ustanovo proslave vladanja Njeg. Veličanstva 250 gld.

— Občinski odbor pri sv. Barbari v Halozah je imenoval častnima članovima gg. Antona Gregoriča in c. kr. notarja Simona Ožgana, zaradi njunega neumornega delovanja na narodnem polju.

— Učiteljskim zastopnikom v ormoški šolski svet je izvoljen g. J. Rajšp, učitelj v Ormožu.

Razgled po svetu.

Državni zbor razpravlja že tretji teden davčno reformo. Seje ima pogosto, tako da razni odseki morejo le malo delovati. V budgetnem odseku se je razpravljalo dne 22. t. m. proračun domobranskega ministerstva. Z večino glasov je bil sprejet predlog resolucije, da naj se opusti drugo službeno leto za enoletne prostovoljce. Pri tej priliki so poudarjali poslanci Kozlovski, baron Morsey in Klun potrebo, da se pri vojakih goji verska čut. Dr. Gregorič je omenil trpinčenje vojakov, o katerem se potožujejo že kmečki ljudje. Tožil je, da se prošnje za oproščenje vojakov od prezenčne službe ali za premeščenje v namestno reservo preveč zavlačujejo. Slednjič je priporočal, naj bi vlada pohitela z ustanovitvijo žendarmerske postaje na Slapu v okraju tolminskem. O jezikovnem vprašanju pri vojaštvu je govoril poslanec, dr. Herold prav dobro, mirno in stvarno; minister pa tako, kakor vsako leto.

— Dne 26. m. m. je obravnaval proračunski odsek med drugim preudarek ministerstva za bogočastje za leto 1895. Poročevalec o tej točki je znani odvetnik dr. Viktor pl. Fuchs. Pri tej priliki je priporočal naš poslanec dr. Gregorič, naj bi c. kr. vlada podpirala prizadevanja cerkvenih oblastij in občin v namen, da bi se sedanji vikarjati, kakor so še na Goriškem in drugod, povzdignili v župnije. Minister Madeyski je odgovoril, da bo rad podpiral take prošnje in prizadevanja, kjer se pokažejo opravičena, ali da v nekaterih slučajih so celo cerkvene oblasti priznale, da okoliščine ne opravičujejo in ne zahtevajo takega povišanja. Dalje je stavil imenovani poslanec resolucijo, s katero zahteva, naj c. kr. vlada nakaže stolnim vikarijem, dokler jim ne bodo določene primerne stalne plače, vsaj doklade v taki meri, da bodo njih dohodki enaki plačam vikarjev na deželi, kakor je bilo to v prejšnjih časih. Vikarijem na deželi se je povišala plača najmanj za 145 gld., med tem ko se štejejo stolni vikariji glede plače med duhovne pomočnike. Minister je odgovoril, da je pripravljen nakazati v posameznih slučajih podpore (Aushilfen) od leta do leta, ali stalnih doklad da ne more obečati. Poročevalec dr. Fuchs je pa toplo priporočal predlog dr. Gregoriča, rekoč, da vlada lahko izprosi do stalne uravnave duhovskih plač vsako leto potreben kredit za osebne doklade stolnim vikarijem. Slednjič je bila resolucija sprejeta skoro z vsemi glasovi navzočih poslancev. Kanonik Klun je vprašal vlado, ali misli v kratkem predložiti načrt zakona, po katerem bi se stalno uredile duhovske plače. Minister je

odgovoril, da načrt zakona je že popolnoma izgotovljen, ali da iz finančnih razlogov si je vlada pridržala določiti čas, kedaj naj se načrt prinese v zbornico.

— Posl. Spinčić je interpeloval skupno vlado radi porotniških listin v Istri.

— V poljskem klubu je posl. Sokolowski interpeloval ministra Madeyskega, kaj in kako je s celjskim uprašanjem. Minister je rekel, da na interpelacijo ne more odgovoriti, ker se vrše nova pogajanja. Nekateri poslanci so ministra hudo napadali. Seja se je proglasila za tajno.

— Tiskovni odsek je odkazal predlog glede konfiskacije „Narodnih Listov“ zaradi ponatisa deželnozborskih govorov kazenskemu odseku.

Rezke polemike so bile nastale v državnem zboru o priliki, ko se je razpravljala vladna predloga zastran začasnega pobiranja davkov. Ker proračun za l. 1895. še ni potrjen, si je vlada izposlovala takozvani začasni proračun do konca marca; ali ker tudi v tej dobi ni še bil sprejet skupni proračun, je vlada morala zopet dobiti nadaljno dovoljenje od državnega zbora. —

Ob tej priliki sta vlado hudo prijemala češki poslanec Elm in dr. Lueger. Prvi je razpravljal tudi razmere na Slovenskem, za kar smo mu hvaležni. Dr. Lueger je silno rezko ščipal naučnega ministra Madejskega, kateremu je očital, da nevredne sorodnike preskrbuje z dobrimi službami. Minister se je zagovarjal, ali zelo nesrečno kar priznavajo vsi listi več ali manj očitno. Sodi se, da bi Madejski moral odstopiti po toliki blamaži.

Na Ogerskem ima neugodno položeno sedanja Banffyjeva vlada. Pri razpravi raznih cerkveno-pravnih uprašanj v gosposki zbornici je bila poražena, kajti pri glasovanju ni šlo vse gladko. Načrti raznih postav, odnosajočih se na cerkvene zadeve, so bili deloma sprejeti le s pičlo večino, deloma tudi odklonjeni ali spremenjeni. — V Nitri izvoljen kandidat liberalne stranke proti onemu ljudske, je baje odložil mandat, ker ni imel obraza, priti v zbornico zaradi neslišanih nepostavnosti pri volitvah, vsled kojih je zmagal. — Košutov sin bode kandidoval v topolčanskem okraju in sicer na mesto preminolega vladnega pristaša. Kakor se poroča, vlada mu ne bode nasprotovala; ljudska stranka pa vendar postavi protikandidata.

Iz Italije javljajo, da je kralj Humbert pomilostil veliko političnih kaznjencev in vse upornike v Siciliji in v Massi-Carrari, ki so bili kaznovani pod tri leta. Drugim se je kazen znižalo za tretjino. Pomilostil je vse obsojence radi tiska, radi dvoboja in radi prestopka proti državni varnosti.

Razgled po slovanskem svetu.

God Njegove preuzvišenosti Josipa Jurija Strossmayerja. — Dne 19. m. m. proslavil je naš premili vladika svoj 80-letni rojstni dan. Hrvatski časopisi so se zopet spomnili „Patris Patriae“ (očeta domovine), proslavljajoč ga z dolgimi članki in pesmimi. „Posavska Hrvatska“ je izšla v narodnih barvah, „Hrvatski Branik“ mu je posvetil kratek ali lep članek, a tudi ostali niso pozabili hrvaškega dobrotnika. Rodoljubi iz raznih strani Hrvaške in Slovenije so brzojavno in pisмено pozdravili slavljence, kojim se vnovič pridružujemo tudi mi, želeč Njegovi preuzvišenosti, naj ga Vsemogoči ohrani še mnogo let na blagor naš in naše veselje!

Strossmayerjeva zahvala. — Njegov prevz. vladika Strossmayer je objavil v zagrebškem „Obzoru“ sledečo zahvalo: „O priliki mojega godu prejel sem od raznih strani obilo pismenih in brzojavnih čestitk, da mi ni mogoče, z ozirom na mojo visoko starost, vsem in vsakemu posebej se zahvaliti. Zato prosim vse p. n. gospode in gospé, kakor vsa slavna društva, ki so se me dobrohotno spomnili, naj blagovole sprejeti mojo najtoplejšo zahvalo zagotavljaje jih o svoji iskreni ljubezni in pravem spoštovanju ter se priporočam tudi za nadalje spominu in njih molitvi“.

„Svečeniški dom v Zagrebu“. Zopet se je ponovilo staro uprašanje o svečeniškem domu v Zagrebu, o kojemu so pred leti sklenili, nabirati milodare. Nekaj se je tudi nabralo, no koliko, to se še ne ve. Da se uprašanje zopet zdrani iz spanja, prinesel je zagrebski „Obzor“ članek, zagovarjajoč idejo in želeč da se vresniči. — Poleg tolikih lepih narodnih zavodov v Zagrebu, bi gotovo čast delal tudi svečeniški dom, v kojem bi preživljali svoje stare dni razni duhovniki. Vse je mogoče, ako se le hoče storiti. Na delo torej!

Hrvaške starine. Pišejo „Narodnomu Listu“ iz Knina (Dalmacija), da je tamošnje starinarsko (muzejsko) društvo dobilo odlomek (kos) spomenika hrvaškega vladarja MVNCIMIR-a (Mutimira). To je do sedaj prvi spominek, ki se odnaša na tega hrvaškega vladarja. — „Hrvatsko starinarsko društvo v Kninu“ je pričelo izdajati z novim letom svoj strokovni časopis „Starohrvatska prosvjeta“. Ta list izhaja v Zagrebu v „Dionički tiskarni“ in se ga je tiskalo v 3000 iztisov, ki so bili razposlani na ogled. Od teh 3000 le okolo 500 jih je bilo povrnjenih in sedaj upajo, da ostane časopisu naklada do 2500 iztisov. Ta številka je lep dokaz o spoznanju potrebnega glasila.

Romanje v Loreto. V hrvaškem Primorju in na otokih se pripravljajo za romanje v Loreto, romanje bode vodil krški škof premil. g. Andrej Štrk. Posebni odbor deluje že marljivo v ta namen in že dne 7. maja se snidejo v cerkvi na Trsatu (pri Reki) od kjer se odpeljelo s posebnim parnikom v Jakin. Tam stopijo v posebni železniški vlak, ki jih popelje v Loreto, kamor prispejo 8. maja ob 9. uri zjutraj. Vožne cene so z Reke v Loreto: I. razred gld 10; II. gld 8; III. gld. 6. — Več se izve pri frančiškanih na Trsatu.

Vesti iz sremske Hrvaške. — „Hrvatski Branik“ iz Mitrovice javlja, da so bili tam kaznovani redarstvenim potem vsi hišni posestniki, raz katerih so bili odpravljeni trojezični napisi (hrvaško-nemško-srbski !!!) dasi jih niso sami odpravili, niti znajo, kdo je to izvršil. — Hrvaške pesmi v Mitrovici se ne smejo prepevati; kajti tudi te so prestopek v obeh tamošnjega protihrvaškega glavarstva. V Mitrovici so namenili sezidati „Hrvaški dom“ in so naprosili dovoljenje pri vladi, da morejo nabirati doneske. Hrvaška vlada pa tega ni dovolila, češ, da „Narodni dom“ ni dobrodelen namen. — Žalostne razmere!

„Naša politička nevolja, sramota in propast“. — Pod tem zaglavjem priobčila je „Posavska Hrvatska“ članek, v katerem je vabila hrvaške rodoljube raznih strank, naj se složijo v narodno rešitev, kajti preli nevarnost z jedne strani Slavoniji, z druge pa hrv. Primorju, kjer se nameruje vtopiti hrvaški narod v madjarstvu. Članek „Posavske Hrvatske“ ima plemenit namen, vendar pa nam ne ugaja radi tega, ker v času, ko zagovarja sloga, se ne zna zdržati na visokosti in nad strankami. Naše mnenje je, — ako se hoče doseči sloga, da se mora paziti pri taki pisavi na vsak izraz, s kojim bi se ne žalilo na levo in desno. Tega pa v tem članku nismo našli, kajti tam je čitati, da ima „Obzor“ zapeljano svojat, Barčić in Bakarčić da sta zaslepljena, ter naj se vsi skup spametijo. Takšen članek gotovo ne more doseči željene sloge, ako z jedne strani vabi dobeči željeno kolo, z druge jih pa odbija. Sloga mej strankami v Hrvaški bi nas Slovence najbolj veselila in radi tega nas tudi žalosti, ako se bratje medsebojno takó prepirajo. Brez zamere!

Društvo za gospodarsko zboljšanje Dalmacije sezida hotel v Dubrovniku in ima že za to potreben denar v znesku gld. 350.000. Pri občenem zboru dne 3. t. m. si je izvolilo za pokrovitelja nadvojvodo Ferdinanda d'Este.

Dogodek na Splitskem gimnaziju se ni dognan. Te dneve so izpustili tudi zadnjega, ki je bil zaprt.

Slavnemu Tomaseu postavijo spomenik v Sibeniku, kajti dalmatinska vlada je podelila že dovoljenje. Spomenik izdelala italijanski kipar Ximens. Kot da ni domačinov!?

V Splitu je bila tudi Slavjanskega družba in priredila več koncertov, pri kojih je pevala tudi hrvaško narodno himno „Liepa naša domovina!“. Ker je dalm. namestništvo Slavjanskega zboru dovolilo popevati le ruske pesmi, je bil Slavjanski obsojen po okrajnem glavarstvu na precejšnjo globo, ki pa je bila znižana. — Torej v hrvaški deželi se ne smejo prepevati hrvaške pesmi! Avstrijske razmere!

„Narodna dionička banka“ v Sarajevu je imela dne 5. m. m. svoj občni zbor. Iz bilance je posneti, da je banka imela v teku leta 1894. nič manj kot gld. 62.152.16½ čistega dobička. Banka posluje le šest let in ima že rezervni zalog od gld. 120.000, a skupno premoženje znaša gld. 320.000; prometa je bilo gld. 37.981.800.84. Banka ima podružnico v Mostaru, ki je imela tudi gld. 10.058.70 čistega dobička, prometa pa gld. 4.115.208.06. — In potem naj se poreče, da Bosna-Hercegovina ne napreduje? Kaj je bilo tamkaj pred 20 leti? Za ves svet je bila ta dežela kakor s sedmimi pečati zapečena knjiga! Marsikaj je se pomankljivega, kajti doslej so se vršili razni poskusi, češ, ali bi ne bilo mogoče ukloniti naroda pod švabski jarem, toda vsi poskusi so se izjalovili! Narod postaja čedalje bolj zaveden in hrepeni po napredku, a pri tem hoče ostati zvest svojemu rojstvu. In takó je prav!

V Pragi je imel dne 5. m. m. „akademiški spolek“ narodnega društva za južno-zapadno Moravsko sejo v svrhu, da imenuje češkega pesnika Svatopluka Čeha časnim članom. Ko je predsednik pričel hvaliti pesnikove zasluge, je razpustil sejo redarstveni poverjenik. To je tudi svoboda!

Češki državnozborski kandidat na Dunaju. — Na Dunaju živeči Čehi, da pokažejo nasprotnikom svojo moč, nameravajo kandidovati svojega človeka o priliki dopolnilne državno-zborske volitve v III. okraju Landstrasse. Dasi ni upanja k uspehu, vendar je prevzel kandidaturu mladočeh dr. Engel, predsednik mladočeškega kluba. Ako nič drugega, pokaže se vsaj število čeških volilcev na Dunaju.

V Belemgradu so obdolženi razžaljenja vlade vsi člani ravnateljstva časnikarskega društva. Razžalili so vladu baje z jedno izjavo v imenu tega društva.

Iz Srbije poročajo nadalje, da se bodo vršile nove volitve za srbsko skupščino dne 15. aprila, skupščina se bode sestala pa 1. maja.

— „Srpski Glas“ zaderski prinaša opis, kako so izločili iz pravoslavne cerkve bivšega arhimandrita Pelagića, ki se je podal popolnoma socijalističnim, pravoslavni cerkvi nasprotujočim načelom, in v tem smislu izdal več knjig, ki pa po dopisnikovem mnenju niso tako slabe, kajti da se izdajajo in tiskajo v Belemgradu mnogo slabše knjige. Pelagića so pripeljali redarstveniki pred mitropolita Mihajila, ki je pred veliko množico naroda prečital vse Pelagićeve prestopke ter ga proglasil izločenim iz pravoslavne cerkve. To izločenje se je pa zgodilo takó, da so mu obrili brado in ga začasno pridržali v hišnem zaporu. Dopisnik obsoja to počenjanje, češ, da je isto le povečalo število Pelagićevih prijateljev.

Dalje piše, da je v Belemgradu v tem času nenavadna tišina. Kralj je na potovanju, a Srbijo vlada znani Nikolaj Kristić. Pričakujejo kraljevo povrnitev, nove volitve in razne spremembe. Kar se je pisalo o slogi srbskih strank v rešitev domovine — povdarja dopisnik — je tudi neresnično; on piše: „Sve je lažno, što se o postignutom sporazumu govori, jer nije postignuto ništa i nezna se, da li je što ozbiljno pokušavano“. Ker so pa pričeli razpravljati to uprašanje tudi časopisi raznih strank v Srbiji, trdi, da je to znamenje potrebe umirjenja duhov ter da se dela za rešitev domovine. Dopisnik zaključuje svoj dopis tako-le: „Ne poslušajte in ne verjamite vsem novinarskim vestem iz Srbije, kajti pošiljajo jih nevedneži ali pa se za njimi skrivajo zarote. Ne bode ne velikih potresov, za katere ni nikakih priprav, če jih slučajno ne priredijo sovražniki naše domovine ali pa osebe, ki se ne morejo povzdigniti na površje pri nenavadnem položaju. Sedanja tišina

je liki poletna vročina in mi bi mogli dvomiti o samem življenju, ko ne bi imeli rodoljubov, ki čustvujejo in mislijo delovati v času nevarnosti ter žrtvovati vse v rešitev domovine“. — To priobčujemo, da si čitatelji predočijo pravo sliko razpoloženja v Srbiji, o katerem se je toliko pisarilo. V istem smislu ma dopis tudi v jedni poslednjih svojih števil.

V Belemgradu — je umrl srbski general Horvatović, po rojstvu Hrvat iz bivše vojaške Krajine. Kot avstrijski nadporočnik prestopil je v srbsko vojsko in se popel do take visoke časti. Za kraljevanja Milanovega in napredne srbske stranke je bil tudi poslanik v Petrogradu, potem tudi vojni minister. Ko je odstopila naprednjaška vlada, je bil umirovljen; do svoje smrti je ostal udan Obrenovićevi dinastiji, posebno pa kraljici Nataliji.

O poljski „Omladini“, ki je stala pred tarnopoljskim sodiščem radi veleizdaje, nam je pristaviti danes le to, da je sodišče oprostilo vse obdolžence in jih precej izpustilo. „Mnogo vike, a da bi zašto!“, veli hrvaška prislovica.

Na Češkem snujejo novo stranko v prosepah boljših gospodarskih odnošajev. — Ako na Češkem ni še dobro urejeno gospodarstvo, tedaj gotovo ne more biti niti pri nas.

„Glas Crnogorca“, organ črnogorske vlade, ki izhaja na Cetinju, odgovoril je dunajski „N. f. Pressi“ na njeno vest, da je ruski car Nikolaj II. poklical črnogorskega kneza Nikolaja I. v Petrograd. To vest so bili namreč tolmačili tako, da je vznemirjoča za splošni položaj. Toda uradni list črnogorske vlade je pobil popolnoma isto in ob enem pošteno opral židovsko „Presso“; proti koncu pa pristavlja: „Potolaži se, dunajski Izrael, in zvedi, da dokler se naša kri ne zmeša z vašo (namreč nemško-židovsko) — kar se pa nikoli ne zgodi — naši odnošaji z Rusijo se ne spremenijo. Ruski in črnogorski narod bodeta vedno duševno jeden narod; poglavarja ruskega in črnogorskega naroda pa se bodeta vedno podpirala, če tudi bi se spremenila sedanja oblika samodržne vladavine“.

Ruski „Državni vestnik“ je prinesel ukaz carja Nikolaja II., s katerim se ustanavlja novi odsek v ministerstvu cesarske hiše za sprejemanje in reševanje raznovrstnih prošenj, ki se predlagajo Njeg. Veličanstvu. Ta odsek bode imel naslov: „Pisarna Njeg. Veličanstva za sprejem prošenj“ in se bode deal izključno le s tem opravkom.

Iz Rusije javljajo, da je nevarno zbolel minister Višnjegradski. Govori se o sedanjem zunanjem ministru Lobanovu, da postane drž. kancelar. Ruski car in carica se pripravljata na pot v Moskvo, kjer bodeta kronana, kar se bode vršilo na najsijajnejši način.

Carigralski (vaselenski) patrijarh. — „Carigralski Glasnik“, srbski časopis, ki izhaja v Carigradu, prinaša pozdravni članek, ki je namenjen novemu patrijarhu Antimu VII. V tem članku spominja pogrške, ki so se zgodili pri pravoslavni cerkvi vsled krivnje njenih poglavarjev; kot največjo pogrško našteva, da so spajali verske težnje in svetinje s svetovnimi in narodnostnimi uprašanji, ter zahteva popolno nezavisnost slovanskega bogoslužja.

Raznoterosti.

„Ali potrebujemo potovalnega učitelja kmetijstva?“ — Pod tem naslovom prinaša „Glas Hercegovca“ (hrvaška časopis ki izhaja v Mostarju), uvodni članek, v katerem razpravlja kmetijske odnose v Bosni-Hercegovini in priporoča bosanski vladi, naj bi dajala priložnost, da se morejo bosansko-hercegovski kmetovalci praktički privaditi kmetijstvu. Da se to doseže, zagovarja idejo, naj bi vlada imenovala potovalne učitelje kmetijstva, kakoršne imamo v naši državni polovici. — Kdor trezno opazuje delovanje sedanje bosanske vlade, se pač ne zboji, da bi ona ne storila še marsikaj koristnega za prebivalstvo v Bosni v Herce-

govini. Vlada hoče pridobiti ljudstvo za - se, da ne bo hrepenelo drugam ali po samostalnosti, ko spozna, koliko je storila vlada zanj v takó kratkem času.

Zopet mestna knjižnica. — Občina Vis (Dalmacija) nakupila je vsa izdanja jugoslovanske akademije v Zagrebu in z njimi ustanovila občinsko knjižnico. — Pisali smo, da v Rusiji obstoje takšne knjižnice že več časa, radi tega bi bilo treba premisljati, ali bi ne bilo mogoče tudi pri nas omisliti si kaj sličnega?

Rudarstvo in talivnice (livarnice) v Bosni-Hercegovini. — V Bosni-Hercegovini je bilo 1893. leta 25 rudokopov 5 livarnic ter dve solnici s 1802 delavci. Od teh odpada 1691 na erar in rudarsko družbo „Bosna“; 111 pa na zasebnike. L. 1894. je bilo v delu že 2278 delavcev. Pri tem računu niso všteti ogljarji, težaki in delavci železne čistilnice v Zenici. Vseskupna veljava rudokopov je znašala, razun soli, gld. 499.470, ona pa rudarske in livarnic gld. 747.289. Stroški so znašali gld. 2.546.790. Bratske zadruge so imele glavnico gld. 54.212.

Hercegovsko vino. — Kakor pišejo „Posavski Hrvatski“ iz Mostarja, bosanska vlada trosi za izobrazbo bosansko-hercegovskih mladeničev tudi na gospodarskem polju. Tako n. pr. je ustanovila l. 1888. vinarsko in sadjarsko šolo ter od te dobe naprej vsako leto uzgoji 12 mladeničev za to stroko in trosi na vsakega do 180 gld. V Mostarju imajo dobro urejeno shrambo za vino (pivnico, podrum), katero izvažajo iz Hercegovine. Na Dunaju ga prodajo že v več gostilnah in sicer novo po 1 gld. 50, starejše pa po 3 gld. liter. Največ vina kupuje „Jockey-klub“ na Dunaju. Ta šola oplemenjuje že 38 vrst trt. Razun te šole, se pečajo tudi zasebniki z vinorejo in razpošiljajo v Galicijo in celo v Brazilijo. — V Butmiru pri Sarajevu je namenila bos. vlada ustanoviti tudi pastuharno. Potrebne žrebce nabavi iz Ogerske. — Hranilnice v Banjaluki, ki je bila ustanovljena meseca majnika lanskega leta, kaže do 31. dec. 1894. čistega dobička 1716 gld!

Italijanska vina in Avstrija. — Iz Rima poročajo, da se je uprl avstrijski trgovinski minister proti uvažanju italijanskih vin, ki nimajo natančnega spričevala o izviru in ako niso taka, kakor se glasi pogodba. Na Dunaju so imeli posvetovanja, ki pa še niso popolnoma končana. Italijanska vlada odpošlje na Dunaj posebnega odposlanca, da bode zagovarjal njene koristi. Ogerska vlada se je pokazala mnogo odločnejšo braniteljico svojih koristi, kajti ukljub posredovanju reškega guvernerja Bačanija, noče dovoliti uvoza nekaterim italijanskim vinom, ki se že nahajajo v reški lukii. Italijanski trgovci so protestovali proti temu postopanju in se obrnili do italijanskega konzula, naj tudi on posreduje. Kdo zmaga pri tej bitki, ni težko pogoditi! —

Oboroženje držav velja poprečno na leto gld. 2.603.000.000; od teh odpada na Rusijo 595, Nemčijo 455, Francozko 442, Angleško 409, Avstro-Ogersko 193, Italijo 180, Špansko 80, Turško 60, Nižozemsko 37, Švedsko in Norveško 25, Belgijo 23, Portugalsko 22, Rumunjsko 19, Švicarsko 19, Dansko 13, Bolgarsko 12, Grško 11, in Srbijo 6 milijonov gld.

Ruski dobrotniki. Znana ruska tovarnarja čaja brata K. in S. Popov sta podarila 100.000 rubljev za razširitev trgovinskega poduka v Rusiji in Sibiriji.

V Rusiji nameravajo odpreti medicinsko fakulteto za ženske slušateljce. Tudi zavod za histerične (na živcih bolne) žene nameravajo ustanoviti.

Književnost in umetnost.

„Kažipot“ bo letos veliko obsežniši nego lani, kajti raztegnili smo ga tudi na štiri sosedna glavarstva na Kranjskem. Raz pošiljali ga bomo okoli Velike noči. Koledar bo obsegal čas do Velike noči l. 1896. — Radi obširnosti gradiva je delo zakasnelo bolj nego smo mislili. — Cena s poštnino vred 1 gld. 30 kr.

Wolfov slovar. — Prejeli smo 18. sešitek tega velikega slovarja; prinaša bogato besedno gradivo od sedmič do spísničica. Besedno gradivo med tema besedom obsega torej 80 velikih, tesno tiskanih strani!

Vabilo na naročbo. — S tem uljudno vabim na naročbo knjige: „Navod o snovanju in poslovanju slovenskih posojilnic“, ki bode obsegala 150 strani in stala 1 gld., vezana gld. 1.20 kr.

Ivan Lapajne
v Krškem (Kranjsko).

Slavjanskega zbor v Italiji. — Kakor povsod, tako je žel slavo tudi v Rimu in drugod po Italiji Slavjanskega zbor. Pri koncertu, ki se je vršil v „Teatro Nazionale“ v Rimu je bila navzoča tudi kraljica. Italijanski časopisi so polni hvale o ruski narodni glasbeni umetnosti.

Costilna Antona Vodopivca

v Trstu

ulica Solitario št. 12

priporoča se

rojakom iz Goriške in drugim Slovencem v Trstu, kajti v istej se točijo le pristna vipavska črna in bela vina iz prvaške občine in s Krasa.

Priporoča se posebno Slovencem, ki pridejo po opravkih v Trst.

Kuhinja prav dobra in po ceni.

v Bolcu

se prodaja ali odda v najem:

Dve hiši s tremi vrta, sadnimi in za zelenjavo; ena hiša je primerna za kupčijo. — Dalje več njiv in senošetij. Natančnejši pogoji se zvedó pri *Mariji Mlekus* št. 329. v Bolcu.

P. N.

Ker se približuje čas za nakupovanje
bakrenega žvepla

ponuja podpisani isto uprav takošne kakovosti, kot je ona tukajšne kmetijske družbe, in sicer ako se vzame sod 250 kg. čistih za ceno gld. 22½, pri posamičnih kilogramih računa pa po gld. 23. — pri gotovem plačilu brez odbitka.

Železna galica

prve kakovosti po gld. 3.50 p. 100 kg.

Ima tudi izključno zalogo priznanega

kufsteinskega portlanskega cementa,

kojega marka ima prednost pred vsemi drugimi kolikor se dostaja gotovosti in solidnosti pri izvrševanju dela. Jeden sod tehta 200 kg.

Hidravlično apno

v sodih 250 kg. po gld. 5.20 sod. — Zgornje cene je razumeti za blago v zalogi odvzeto.

Anton Mazzoli — Gorica.

Saunig & Dekleva

Nunska ulica št. 16.

Zaloga vseh vrst šivalnih strojev. Singerjev stroj stane gld. 33 — 45 tudi gld. 70 torej po blagu je kup. Prodajata tudi dvokolesa, lovske puške, samokrese (revolverje), kakor tudi vso lovsko pripravo.

Usnjate zavornice

(Bremsklotz)

Patent v vseh državah

prekosijo vse dosedanje zavornice, ker delujejo popolnoma mirno in gotovo, drže mnogo boljše, ne obrablajo tako kolesnih obročev in so mnogo ceneje. Vojaška in druga oblastva se je pripoznala kot najboljša in je tudi uvedla. — Zastopstva in edine zaloge se oddajajo. Prospekti gratis.

Tovarnar: H. Köhler, Breslau, Parkstr. 13.

ANDREJ JAKIL, tovarna kož v Rupi pošta Miren in zaloga usnja v Gorici, na trgu Kornu.

Franjo Jakil v Raštelu št. 9. ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje. — Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja krčmar „Alla Colomba“ za veliko vojašnico na desnem voglu v ulico Morelli, toči domača vina in ima domačo kuhinjo. Cene prav zmerne.

Anton Obidič čevljar v Semeniški ulici št. 4 se priporoča Slovencem v Gorici in v okolici za blagohotna naročila.

Ivan Dekleva veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založnicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina bela in črna istrska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja na Generališču (prehod Edlingov). Prodaja na debelo.

Anton Fon v Semeniški ulici ima prodajalnico vsakovrstnih klobukov in kap ter gostilnico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Anton Koren trgovec v Gosposki ulici št. 4 prodaja razno lončarsko, porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobe.

Ivan Pečenko veletržec z vinom na debelo v Vrtni ulici št. 8 (poleg ljudskega vrta na desno), prodaja nad 56 litrov po najnižjih cenah pristna bela in črna vina, in sicer: vipavska, furlanska. — Zagotavlja dobro, pristno blago, točno pestrežbo in nizke cene.

Ant. Jeretič za veliko vojašnico v Gorici prodaja vse izdelke, ki spadajo v šolsko in pisarniško rabo kot: papir, peresa, svinčnike, knjižice, knjige za upisovanje itd. Pisanke in risanke iz dobrega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar slavno učiteljstvo še posebno opozarja.

I. Cej gostilničar v Židovski ulici št. 5 toči naravno brisko vino.

Karol Drašček pek Riva Corno št. 4. v Gorici. Podružnica za razprodajo kruha se nahaja v Semeniški ulici št. 2.

Franc Bensa v Ozki ulici št. 8 v Gorici prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita, sploh vsa orodja in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah; zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Laneno-oljnati

firnež

najboljše vrste prodaja na debelo in drobno

Adolf Hauptmann

tovarna firnisa v Ljubljani.

Ilustrovane cenike o potrebščinah za obrt, šolo in hišo pošiljam na zahtevanje

brezplačno in poštne prosto.